

A NIEČO OD TÝCH, KTORÝCH MÚZA NEFAULUJE, ALE IBA KOPE ...

Priateľ

*Ľúbim ťa ako sestra brata
ako kamarátka kamaráta.
Ty si ten, ktorý pri mne stál,
keď odo mňa každý utekal.
Úsmev som ti darovala...
Pamätáš? Vtedy ti ona slzy na tvár malovala.
V očiach som ti radosť videla
alebo na perách smutný úsmev rozoznať vedela...*

Catherine

ANJEL SI VZAL DOVOLENKU

Anjelov si ľudia predstavujú rôzne. Pre niektorých sú to len okrídlené deti lietajúce po nebi, pre iných atraktívne bytosti ľudského vzhľadu s našuchorenými bielučkými krídlami. Nech je to akokoľvek, je pravda, že anjeli môžu vyzerat akokoľvek chcú. Často berú na seba ľudskú podobu, aby sa mohli pohybovať po Zemi a plniť Božiu vôľu. No nie sú zas takí milúčki a neškodní, ako si ich predstavujeme. Môžu byť aj dosť nebezpeční, keď už teda musia bojovať proti pekelným silám. Každý je však unikátny, ako je to aj u ľudí. Nie všetci sú však tak dokonalí a nevinní, ale niektorí za to ani nemôžu, keď si ich ľudia nevážia a znesväcujú ich domény. A tí, čo toho už fakt mali plné zuby,

sa zbalili a odleteli do svojho osobného raja. Ako aj tento jeden, ktorého neprítomnosť vyvolala v nebi menšiu paniku.

Plavovlasý anjel sa ležérne uvelebil na lehátku a natiahol sa po drink. Slnéčné lúče rovnomerne dopadali na jeho telo a zafarbovali mu kožu na bronzovú. Cez sklíčka slnečných okuliarov pozoroval morskú hľadinu, spod ktorej sa práve vynoril jeho mladší brat. Zamával mu a pohodlne sa rozvalil pod páliacim slnkom. Žiarivo biele krídla mal rozťahnuté do plnej šírky a pierkami sa dotýkal zlatistého piesku. Nachádzal sa na pláži, na tropickom ostrove, ktorý bol časťou jeho osobného raja. Bol tu už dva týždne a užíval si každú minútu zaslúženej